

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

Αριθμός Απόφασης 5968 /2019

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Χρυσούλα Παπαδοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου, και από τη Γραμματέα Ευαγγελία Κοτρώτσου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 25 Ιανουαρίου 2019, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ:

....., κατοίκου
....., ο οποίος
παραστάθηκε διά του πληρεξούσιου δικηγόρου του Βίκτωρα-Ευάγγελου Τσιαφούτη (ΑΜ 31580 ΔΣΑ).

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΑΛΗΤΩΝ: 1) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία
....., που εδρεύει στην Αθήνα (οδός
..... και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ
..... I, αυτοτελώς και ως
ειδικής διαδόχου της τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «
ΑΕ», η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, 2) Της Ανώνυμης
Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία
..... με το διακριτικό τίτλο «

..... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από
πληρεξούσιο δικηγόρο, 3) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία

....., η οποία
δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, 4) Της Ανώνυμης Τραπεζικής

Εταιρείας με την επωνυμία

, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο Ελένη Τριάμπελα (ΑΜ 29139 ΔΣΑ) και 5) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία

», νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Ο αιτών, ήδη εκκαλών, ζήτησε να γίνει δεκτή η από 15.7.2013 και με αριθμό κατάθεσης αίτησή του που άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Ιλίου. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας την ως άνω αίτηση, αρχικώς εξέδωσε την υπ' αριθ.86/2015 μη οριστική απόφαση, με την οποία διέταξε επανάληψη της συζήτησης αυτής. Εν συνεχεία, την εν λόγω αίτηση επανέφερε προς συζήτηση με την από 11.5.2015 και με αριθμό κατάθεσης 379/2015 κλήση του, επ' αυτής δε εξεδόθη η με αριθμό 292/2017 οριστική απόφαση, με την οποία αυτή έγινε εν μέρει δεκτή. Ήδη κατά της απόφασης αυτής, ο αιτών, ως εν μέρει ηττηθείς διάδικος, άσκησε στο Δικαστήριο που την εξέδωσε την απευθυνόμενη στο παρόν, ένδικη, από 28.6.2018 και με αριθμό κατάθεσης έφεσή του, αντίγραφο της οποίας κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό κατάθεσης και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για την προαναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρισταμένων διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από τις με αριθμούς 10022Δ', 10023Δ', 10024Δ' και 10026Δ'/29.8.2018 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Κωνσταντίνου Ν. Κοττικιά, που προσκομίζει μετ' επικλήσεως ο εκκαλών, ακριβή επικυρωμένα αντίγραφα της υπό κρίση έφεσης, με πράξη ορισμού δικασίμου για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης,

επιδόθηκαν νομότυπα στις πρώτη, δεύτερη, τρίτη και πέμπτη εφεσίβλητες. Εφόσον δε οι τελευταίες δεν εμφανίστηκαν κατά την παρούσα δικάσιμο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στο ακροατήριο από τη σειρά του πινακίου, πρέπει να δικαστούν ερήμην. Το Δικαστήριο, ωστόσο, θα προχωρήσει στην εξέταση της υπόθεσης σαν ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρθρο 764§2ΚΠολΔ).

Η υπό κρίση έφεση του εκκαλούντος κατά της υπ' αριθ.292/2017 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Ιλίου, που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 739, 740 επ., 791§§1, 5ΚΠολΔ), νομίμως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι αρμόδιο για την εκδίκασή της (άρθρο 17Α ΚΠολΔ, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 3§3 του ν.3994/2011 και ισχύει από 25.07.2011 ΚΠολΔ), έχει ασκηθεί νομότυπα, με κατάθεση του δικογράφου στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και εμπρόθεσμα, εντός διετίας από τη δημοσίευσή της (12.7.2017) καθόσον δεν προκύπτει από τα έγγραφα που προσκομίζονται, ούτε οι διάδικοι επικαλούνται ότι έχει χωρήσει επίδοση της εκκαλουμένης απόφασης (άρθρα 495§§1&2, 511, 513, 516 και 518ΚΠολΔ – βλ. την υπ' αριθ.2501/80/11.7.2018 έκθεση του Γραμματέως του Ειρηνοδικείου Ιλίου), ενώ έχει καταβληθεί το προσήκον παράβολο, ποσού 75€, κατ' άρθρο 495§3ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή (άρθρο 532ΚΠολΔ) και να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν με την ίδια προσήκουσα διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, ως προς το παραδεκτό και την ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της (άρθρα 533§1 και 741 ΚΠολΔ).

Με την από 15.7.2013 αίτησή του ενώπιον του Ειρηνοδικείου Ιλίου, ο αιτών και ήδη εκκαλών, επικαλούμενος αφενός μεν ότι δυνάμει της υπ' αριθ.170/2013 απόφασης του ιδίου δικαστηρίου, εκδοθείσας επί της υπ' αριθ. κατάθεσης αίτησής του, ρυθμίστηκαν οι οφειλές του προς τις καθ' ων πιστώτριες, με την υπαγωγή του στις ρυθμίσεις του άρθρου 8§2 του ν.3869/2010, με τον καθορισμό μηνιαίων καταβολών ποσού 600€ επί μία τετραετία, και του άρθρου 9§2 του αυτού νόμου για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, με τον καθορισμό μηνιαίων καταβολών ποσού 566,70€ επί δεκαπενταετία, πλέον τόκων υπολογιζόμενων με το μέσο κυμαινόμενο επιτόκιο στεγαστικού δανείου και με τετραετή περίοδο χάριτος, αφετέρου δε μεταβολή της εισοδηματικής του κατάστασης και τη νομοθετική μεταβολή που επήλθε στη διάταξη του άρθρου 9§2 του ν.3869/2010, σε χρόνο μεταγενέστερο της δημοσίευσής της υπ' αριθ.170/2013 απόφασης, με το άρθρο 17 του ν.4161/2013, δυνάμει της οποίας ορίστηκε υποχρέωση καταβολής για τη διάσωση

της κύριας κατοικίας ποσού έως το 80% της αντικειμενικής της αξίας αντί του 85% της εμπορικής της αξίας, ζητούσε να μεταρρυθμιστεί η υπ' αριθ.170/2013 απόφαση τόσο ως προς τη ρύθμιση του άρθρου 8§2 του ν.3869/2010, ώστε να οριστούν μηδενικές μηνιαίες καταβολές κατ' εφαρμογή της §5 του αυτού άρθρου, όσο και ως προς τη ρύθμιση για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του άρθρου 9§2 του αυτού νόμου, με τον ορισμό καταβολών συνολικού ποσού 54.937,09 (68.671,36€ X 80%), που αντιστοιχούσε στο 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας του για τριάντα έτη, του ποσού αυτού καταβαλλόμενου εντόκως με το μέσο συμβατικό σταθερό επιτόκιο ενός στεγαστικού δανείου. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, με την εκκαλουμένη απόφασή του, αφού αρχικά εξέδωσε την υπ' αριθ.86/2015 μη οριστική απόφασή του, με την οποία διέταξε επανάληψη της συζήτησης της ένδικης αίτησης, εν συνεχεία εξέδωσε τη με αριθμό 292/2017 οριστική απόφαση, με την οποία μεταρρύθμισε την υπ' αριθ.170/2013 απόφασή του αναφορικά με τη ρύθμιση των χρεών του αιτούντος κατ' άρθρο 8§2 του ν.3869/2010 ορίζοντας μηδενικές μηνιαίες καταβολές για τον υπολειπόμενο χρόνο της τετραετούς ρύθμισης, ήτοι από το χρόνο υποβολής της αίτησης τροποποίησης (1.9.2013) έως τη λήξη της τετραετίας (που έληγε τον Μάιο του 2017), ενώ απέρριψε ως μη νόμιμο το αίτημα περί μεταρρύθμισης της υπ' αριθ.170/2013 απόφασης ως προς τη ρύθμιση του άρθρου 9§2 του ν.3869/2010. Ως προς το σκέλος της εκκαλουμένης που απέρριψε το αίτημα περί μεταρρύθμισης των καταβολών του άρθρου 9§2 του ν.3869/2010 παραπονεύεται ο εκκαλών, με την ένδικη έφεσή του για τον αναφερόμενο σε αυτή λόγο, που ανάγεται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και διώκει την εξαφάνισή της, ώστε να γίνει δεκτή η αίτησή του και ως προς το εν λόγω αίτημα.

Από τη διάταξη του άρθρου 758§1ΚΠολΔ προκύπτει ότι οι εκδοθείσες κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας οριστικές αποφάσεις, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, μπορούν με αίτηση διαδίκου μετά τη δημοσίευσή τους να ανακληθούν ή να μεταρρυθμιστούν από το δικαστήριο το οποίο τις εξέδωσε, αν προκύψουν νέα πραγματικά περιστατικά ή μεταβληθούν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εκδόθηκαν. Από την παραπάνω διάταξη προκύπτει ότι παρέχεται η δυνατότητα ανάκλησης ή μεταρρύθμισης της οριστικής απόφασης που εκδόθηκε κατά την εκούσια δικαιοδοσία, από το δικαστήριο που την εξέδωσε και μετά από αίτηση διαδίκου, αν προκύψουν νέα πραγματικά περιστατικά ή μεταβληθούν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εκδόθηκε η απόφαση. Τούτο δε διότι στις δίκες της εκούσιας δικαιοδοσίας δεν γίνεται δεσμευτική διάγνωση εννόμων σχέσεων, όπως ισχύει στις διαγνωστικές δίκες

της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας, αλλά διατάσσονται τα κατάλληλα ρυθμιστικά μέτρα σε σχέση με τη νομική κατάσταση και λειτουργία φυσικού ή νομικού προσώπου. Συνεπώς, ο σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι η προσαρμογή των ρυθμιστικών μέτρων στις εκάστοτε μεταβαλλόμενες πραγματικές καταστάσεις προς πραγμάτωση του σκοπού των ρυθμιστικών μέτρων, δηλαδή για την επέλευση του ρυθμιστικού αποτελέσματος. Ως νέα πραγματικά περιστατικά νοούνται και γεγονότα τα οποία αν και υπήρχαν κατά την προηγούμενη δίκη δεν τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου ενώ αντίθετα, νέα πραγματικά περιστατικά ή μεταβολή των συνθηκών δεν συνιστούν οι τυχόν πραγματικές ή νομικές πλημμέλειες της απόφασης για τις οποίες αυτή δύναται να προσβληθεί μόνον με ένδικα μέσα, αν αυτά επιτρέπονται από το νόμο. Ο όρος μεταβολή των συνθηκών είναι ευρύτερος γιατί η μεταβολή μπορεί να προκύπτει όχι μόνο από την επιγένεση νέων περιστατικών, αλλά και από άλλες αφορμές ή αιτίες, όπως από την εξέλιξη ενός θεσμού, την εμφάνιση νέων αναγκών κ.λ.π, σ' αυτήν δε (μεταβολή) των συνθηκών μπορεί να εντάσσεται και η μεταβολή του νομοθετικού καθεστώτος, υπό την ισχύ του οποίου εκδόθηκε η απόφαση ή και η μεταστροφή της νομολογίας σε σχέση με νομικό ζήτημα που τέθηκε υπόψη του (ΑΠ 353/2012 ΝοΒ 2012. 1386). Ενόψει των προαναφερομένων στη νομική σκέψη της παρούσας, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απορρίπτοντας με την προσβαλλόμενη απόφασή του την από 15.7.2013 αίτηση ανάκλησης της υπ' αριθ.170/2013 απόφασής του ως προς το αίτημα περί μεταρρύθμισης των καταβολών του άρθρου 9§2 του ν.3869/2010, το οποίο θεμελιωνόταν στη νομοθετική μεταβολή που επήλθε στο άρθρο 9§2 του ν.3869/2010 με το τον ν.4161/2013, ως μη νόμιμη, έσφαλε κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος ο μοναδικός λόγος της ένδικης έφεσης. Ακολούθως, πρέπει να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση και να κρατηθεί η υπόθεση προς εκδίκαση από το παρόν Δικαστήριο (άρθρο 535§1ΚΠολΔ). Συνακόλουθα δε, αφού γίνεται δεκτή η έφεση, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή στον εκκαλούντα του παραβόλου που κατέθεσε για το παραδεκτό της έφεσής του (άρθρο 495§3ΚΠολΔ).

Από την εκτίμηση της ανωμοτί κατάθεσης του αιτούντος, που νομότυπα εξετάστηκε στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, η οποία περιέχεται στα υπ' αριθ.86/2015 πρακτικά δημοσίας συνεδρίασης αυτού που τηρήθηκαν κατά τη δικάσιμο της 1.10.2014 κατά την οποία συζητήθηκε το πρώτον η ένδικη αίτηση της οποίας διατάχθηκε η επανάληψη της συζήτησης, καθώς και όλων των επικαλουμένων και νομίμως προσκομιζομένων από τους διαδίκους εγγράφων, αποδεικνύονται τα

ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ' αριθ.170/2013 απόφασης του πρωτόδικου δικαστηρίου, έγινε εν μέρει δεκτή η υπ' αριθ αίτηση του αιτούντος, ήδη εκκαλούντος, περί υπαγωγής του στις ρυθμίσεις αφενός μεν του άρθρου 8§2 του ν.3869/2010 με τον καθορισμό μηνιαίων καταβολών ποσού 600€ επί μία τετραετία, αφετέρου δε του άρθρου 9§2 του αυτού νόμου για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του με τον καθορισμό μηνιαίων καταβολών ποσού 566,70€ επί δεκαπενταετία, πλέον τόκων υπολογιζόμενων με το μέσο κυμαινόμενο επιτόκιο στεγαστικού δανείου και με τετραετή περίοδο χάριτος. Ειδικότερα, όσον αφορά τη ρύθμιση του άρθρου 9§2 του ν.3869/2010, με την ως άνω απόφαση κρίθηκε ότι θα έπρεπε να εξαιρεθεί από την εκποίηση η κύρια κατοικία του αιτούντος, και δη ένα διαμέρισμα, επιφάνειας 96,80τ.μ., που βρίσκεται στον δεύτερο όροφο της κειμένης στο Ίλιον Αττικής και επί της οδού ..... ! οικοδομής, καθορίστηκε δε ως καταβλητέο από τον αιτούντα για τη ρύθμιση της ικανοποίησης των οφειλών του, το συνολικό ποσό των 102.000€, βάσει ποσοστού 85% επί της εμπορικής αξίας του, ανερχομένης στα 120.000€ αξίας, με μηνιαίες καταβολές προς την τότε πιστώτρια ..... , ως προνομιακά ικανοποιούμενη οφειλέτρια, καθόσον οι συναφθείσες με αυτή υπ' αριθ. .... συμβάσεις καταναλωτικού και στεγαστικού δανείου αντίστοιχα, συνολικής αξίας 119.940,29€, ήταν εμπραγμάτως εξασφαλισμένες, με την εγγραφή προσημείωσης υποθήκης στο συγκεκριμένο ακίνητο, ποσού 566,70€ έκαστη εντός του πρώτου τριμήνου εκάστου μηνός, η καταβολή των οποίων θα άρχιζε μετά την πάροδο τεσσάρων ετών από τη δημοσίευση της εν λόγω απόφασης που έλαβε χώρα στις 24.4.2013, και θα διαρκούσε για δεκαπέντε (15) έτη. Ωστόσο, με το άρθρο 17 του ν.4161/2013, επήλθε νομοθετική μεταβολή στη διάταξη του δευτέρου εδαφίου της §2 του άρθρου 9 του ν.3869/2010, δυνάμει της οποίας ορίστηκε υποχρέωση καταβολής από τους αιτούντες-οφειλέτες για τη διάσωση της κύριας κατοικίας τους συνολικού ποσού που μπορεί να ανέρχεται έως και το 80% της αντικειμενικής της αξίας, αντί του 85% της εμπορικής της αξίας που ίσχυε κατά το χρόνο συζήτησης και δημοσίευσης της υπ' αριθ.170/2013 απόφασης. Επομένως, συντρέχει λόγος μεταρρύθμισης της τελευταίας αυτής απόφασης ως προς τη ρύθμιση του άρθρου 9§2 του ν.3869/2010 και θα πρέπει, προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση η κύρια κατοικία του αιτούντος, να διαταχθεί η αποπληρωμή από αυτόν μέχρι το ποσό που αντιστοιχεί στο 80% της αντικειμενικής αξίας του εξαιρούμενου ακινήτου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9§2 του ν.3869/2010, ως αυτή ίσχυε μετά την τροποποίηση με το

ν.4161/2013 και πριν την τροποποίησή του με το ν.4346/2015 (βλ. άρθρο 14§11 του νόμου αυτού), η οποία εκτιμάται ότι ανέρχεται στα 63.391,08€ (βλ. προσκομιζόμενο έντυπο ΕΝΦΙΑ 2018), αξία που δεν υπερβαίνει το αφορολόγητο της πρώτης κατοικίας βάσει των οριζομένων στο άρθρο 21 του ν.3842/2010, δηλαδή το ποσό των 50.712,86€ (63.391,08€ X 80%)· θα πρέπει δε να οριστούν καταβολές μέχρι το ποσό αυτό και για χρονικό διάστημα είκοσι (20) ετών, που είναι το ανώτερο προβλεπόμενο όριο που ορίζεται στην εν λόγω διάταξη ως περίοδος τοκοχρεολυτικής εξόφλησης της οριζόμενης συνολικής οφειλής, εφόσον η διάρκεια των συμβάσεων δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν οι πιστώσεις δεν αποδείχθηκε ότι ήταν μεγαλύτερη της εικοσαετίας, και λαμβανομένων υπόψη του ύψους των χρεών του αιτούντος, του γεγονότος ότι επήλθε χειροτέρευση της εισοδηματικής του κατάστασης λόγω πραγματικών περιστατικών που επισυνέβησαν μετά την έκδοση της υπ' αριθ.170/2013 απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, όπως κρίθηκε άλλωστε με την εκκαλουμένη, η οποία όρισε μηδενικές καταβολές κατ' εφαρμογή της §4 του άρθρου 8 του ν.3869/2010, και δεδομένης και της ηλικίας του, καθόσον διανύει το 54^ο έτος, αρχής γενομένης της πρώτης καταβολής μετά την παρέλευση τετραετίας από τη δημοσίευση της υπ' αριθ.170/2013 απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (24.4.2013). Η καταβολή των παραπάνω μηνιαίων δόσεων, ποσού εκάστης 211,30€, θα γίνει χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που ίσχυε σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο, με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (άρθρο 9§2 εδ.δ' του ν.3869/2010). Σημειωτέον δε ότι από τις καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας θα ικανοποιηθούν προνομιακά οι απαιτήσεις της πιστώτριας με την επωνυμία

η οποία έχει εγγράψει προσημείωση υποθήκης επί του ακινήτου, καθόσον οι εν λόγω απαιτήσεις είναι εξοπλισμένες με εμπράγματα ασφάλεια. Κατά συνέπεια των παραπάνω πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αίτηση ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν τα χρέη του αιτούντος με σκοπό την απαλλαγή του με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, εξαιρουμένης της εκποίησης της κύριας κατοικίας του, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό. Η απαλλαγή του αιτούντος από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο χρεών του έναντι των μετεχουσών πιστωτριών θα επέλθει κατά νόμο (άρθρο 11§1 του ν.3869/2010), υπό

τον όρο της πραγματοποίησης των καθοριζομένων για τη διάσωση της κατοικίας του καταβολών. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8§6 του ν.3869/2010, η οποία τυγχάνει εφαρμογής και στη δευτεροβάθμια δίκη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ την έφεση ερήμην των πρώτης, δεύτερης, τρίτης και πέμπτης των εφεσιβλήτων, και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την έφεση κατά το τυπικό της μέρος και ως προς την ουσία.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλουμένη υπ' αριθ.292/2017 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Ιλίου, εκδοθείσας κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, καθ' ό μέρος απορρίφθηκε με αυτή το αίτημα περί μεταρρύθμισης της υπ' αριθ.170/2013 απόφασης του ιδίου δικαστηρίου ως προς τις καταβολές του άρθρου 9§2 του ν.3869/2010.

ΚΡΑΤΕΙ και δικάζει επί της ουσίας την υπόθεση κατά το συγκεκριμένο μέρος
ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης την κύρια κατοικία του εκκαλούντος – αιτούντος, δηλαδή το διαμέρισμα επιφάνειας _____ που βρίσκεται στον δεύτερο όροφο της κειμένης στο Ίλιον Αττικής και επί της _____ οικοδομής.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον εκκαλούντα – αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλλει για τη διάσωση της ως άνω κύριας κατοικίας του, το ποσό των 50.712,86€, η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε είκοσι (20) χρόνια, με 240 ισόποσες μηνιαίες δόσεις των 211,30€, οι οποίες θα διατεθούν για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των εφεσιβλήτων, με την επισήμανση ότι αρχικά θα ικανοποιηθούν προνομιακά οι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες απαιτήσεις της πιστώτριας με την επωνυμία _____ εταιρίας με την

από τις υπ' αριθ _____ συμβάσεις καταναλωτικού και στεγαστικού δανείου αντίστοιχα, συνολικής αξίας 119.940,29€, προς εξασφάλιση αποπληρωμής των οποίων έχει εγγραφεί προσημείωση υποθήκης. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει μετά την παρέλευση τετραετίας από τη δημοσίευση της υπ' αριθ.170/2013 απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (24.4.2013) και θα γίνεται το πρώτο τρίμηνο εκάστου μήνα χωρίς ανατοκισμό, με το

5^ο φύλλο της υπ' αριθ. ⁵⁷⁶⁸ /2019 απόφασης τους Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(εκούσια δικαιοδοσία - Τμήμα Εφέσεων)

μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων κυρίας αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του παραβόλου της έφεσης στον εκκαλούντα.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις ^{14/5/} 2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΠΙΣΤΕΦΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΜΙΜΗ
ΣΗΜΑΝΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗ
ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΗΣ
ΑΕ 10-06-2019

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΖΙΑΒΙΔΑΣ